

A Fővárosi Ítéltábla a dr. Born András ügyvéd (...) által képviselt felperes neve(felperes címe) felperesnek a Sasvári Ügyvédi Iroda (... , ügyintéző: Dr. Sasvári Attila ügyvéd) által képviselt D.-I. N. P. Igazgatóság (I.rendű alperes címe) I. rendű és II.rendű alperes neveKft. (...) II. rendű alperesek ellen védjegybitorlás megállapítása és jogkövetkezményeinek alkalmazása iránt indított perében a Fővárosi Törvényszék 2013. június 27. napján kelt, 1.P.23.263/2012/24. számú ítélete ellen a felperes 25. sorszám alatt, a II. rendű alperes 26. sorszám alatt előterjesztett fellebbezése folytán meghozta az alábbi

í t é l e t e t :

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi a bíróság a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az I. rendű alperesnek 20.000 (Húszezer) forint + áfa összegű ügyvédi munkadíjat.

Kötelezi a II. rendű alperest, hogy ugyancsak 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 20.000 (Húszezer) forint + áfa összegű ügyvédi munkadíjat.

Köteles a II. rendű alperes 12.000 (Tizenkettőezer) forint hiányzó fellebbezési illetéket 8 napon belül az iratoknál leletezés terhével leróni.

Az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

I n d o k o l á s

Az elsőfokú bíróság ítéletével megállapította, miszerint a II. rendű alperes azzal, hogy a „Budavári Labirintus” megjelölést kiállításszervezési tevékenysége körében használta 2011. november 22. és december 23-a között az érintett barlangszakasz bejáratánál elhelyezett táblákon, valamint azzal, hogy ugyanezen megjelölést kiállításszervezési tevékenysége reklámozása körében 2012 áprilisától augusztusáig a labirintusbudapest.hu oldalon használta, bitorolta, továbbá azzal, hogy 2012. április 29-től ugyanezen megjelölést a t...com honlapon folyamatosan használja, bitorolja a felperes ... lajstromszámú „Budavári Labirintus” szöösszetétel védjegyét. Ezért kötelezte a II. rendű alperest a jogsértő magatartás abbahagyására és eltiltotta őt a további jogsértéstől. Az ezt meghaladó keresetet elutasította. Kötelezte a felperest, hogy fizessen meg az I. rendű alperes részére 317.500 forint, a II. rendű alperest, hogy fizessen meg a felperes részére 353.500 forint perköltséget.

A tényállás szerint a felperes a jogosultja jogutódlás folytán a ...15-i elsőbbségű ...lajstromszámú „BUDAVÁRI LABIRINTUS” szóösszetétel védjegynek, aminek oltalma a Nizzai Megállapodás szerinti 35. és 41. osztályokba tartozó szolgáltatásokra terjed ki. A felperes az ügyvezetője a B. L. Kft.-nek, amely társaság 2011 nyaráig használta a Budavári Várbarlang részét képező barlang szakaszt, ahol „Budavári Labirintus” néven kiállításokat, különböző rendezvényeket szervezett.

A terület vagyonkezelője, az I. rendű alperes és a felperes társasága között a barlang kiürítése kapcsán több peres eljárás indult. Az érintett barlangrész azonos elnevezés alatt 2011. végén újra megnyílt, annak üzemeltetője a II. rendű alperes. A kiállításhoz vezető két bejárat fölött 2011. november 22. és december 23. között „Budavári Labirintus” című táblák voltak elhelyezve, majd ezeket a II. rendű alperes „Labirintus” megjelölésűre cserélte le. A barlangi kiállítások és a kapcsolódó rendezvények bemutatása, reklámozása a l....hu honlapon 2012 áprilistól-augusztusig „Budavári Labirintus” elnevezés alatt történt, ezt követően „LABIRINTUS” megjelölés alatt folyt. Emellett reklámok jelennek meg a t....com honlapon is, ahol Sz. L. regisztrálta a „Budavári Labirintust”, mint kulturális rendezvényt és ő válaszol a kiállításra tett észrevételekre magát managerként feltüntetve.

A felperes módosított keresete annak megállapítására irányult, hogy az I. rendű alperes 2011. november 21-én azon magatartásával, hogy a sajtónak „Budavári Labirintus” néven jelentette be a barlangszakasz megnyitását, továbbá az I. és II. rendű alperesek azzal, hogy 2011. november 22-től december 23-ig az érintett barlangszakasz bejáratainál lévő „Budavári Labirintus” megjelölésű táblákat, valamint 2012. április végétől augusztus közepéig a l....hu honlapon a „Budavári Labirintus” megjelölést használták, védjegybitorlást valósítottak meg. Azt is védjegybitorlónak állította, hogy az I. és II. rendű alperesek 2012. április 29. napjától saját kiállítás tervezési tevékenységük reklámozása körében a „Budavári Labirintus” megjelölést használják a t....com honlapon. Kérte az alpereseket a jogsértés abbahagyására kötelezni, valamint attól a jövőre nézve eltiltani. Keresetét arra alapította, hogy az alperesek a védjeggyel azonos megjelölés alatt, az áruosztályába tartozó szolgáltatásokkal azonos kiállítás szervezési, múzeumi szolgáltatásokat nyújtanak, tevékenységet folytatnak.

Csatolta a védjegy lajstromkivonatát, a l....hu honlap 2012. május 14-i és augusztus 22-i kinyomtatott oldalait, a t....com honlap 2012. május 25-i és 2013. június 27-i tartalmáról nyomtatott iratot. Annak igazolására, hogy a magatartást mindkét alperes tanúsítja csatolta, egy a Fővárosi Törvényszék előtt zajló per tárgyalási jegyzőkönyvét, melyben az I. rendű alperes elismerte, hogy a l....hu az általa hasznosított barlanghoz tartozó honlap. A védjegyoltalom kimerülésével kapcsolatos alperesi állásponttal szemben vitatta, hogy a „Budavári Labirintus” földrajzi név lenne.

Az alperesek a kereset elutasítását és a felperes perköltségben marasztalását indítványozták. Nem vitatták a sérelmezett szóösszetétel használatát, de kétségbe

vonták a csatolt fényképeket tartalmazó honlapok tartalmának valódiságát, vitatták, hogy a t...com honlapon a budapesti látványosságot regisztráló Sz. L. tevékenysége a II. rendű alpereshez köthető, hiszen magánszemélyként regisztrált. Érdeemi védekezésük nagyszámú dokumentummal alátámasztva arra irányult, hogy a „Budavári Labirintus” szóösszetételt a Budai Várban, azon belül a Budai Vár-barlangban levő több száz éves labirintusnak az elnevezésére használják. Hivatkoztak rá, hogy a felperes által is elismerten a l....hu honlapon, illetőleg a barlangkijáratoknál elhelyezett táblákon is felhagytak a használattal, a honlapon korábban elhelyezett megjelölés is csak a barlangszakaszról készült fényképek felett jelenik meg helymeghatározási célból. Az I. rendű alperes hangsúlyozta, hogy noha az objektumnak vagyonkezelője, üzemeltetéséhez közvetlen érdeke nem fűződik és ugyanez vonatkozik a megjelölt honlapokra is.

A felperes keresetével egyidejűleg ideiglenes intézkedés elrendelése iránti kérelmet is előterjesztett a jogsértés megállapítását és jogkövetkezmények alkalmazását kérve, amit az elsőfokú bíróság 6. sorszám alatti, másodfokon jogerőre emelkedett végzésével elutasított.

Az elsőfokú bíróság a védjegyek és földrajzi árujelzők oltalmáról szóló 1997. évi XI. törvény (Vt.) 12. § (1) bekezdésére, (2) bekezdés a) pontjára, (3) bekezdés c) és e) pontjára, 27. § (1) bekezdésére, (2) bekezdés a) és b) pontjára való utalással a keresetet részben alaposnak találta

A lajstromkivonattal igazoltnak fogadta el, hogy a védjegy a megjelölt szolgáltatási osztályokban a felperes javára oltalom alatt áll. A csatolt fényképek, a honlap tartalmak és az egyéb iratok alapján úgy találta, hogy azok az I. rendű alperes magatartásával nem hozhatók összefüggésbe. A Vár-barlang vagyonkezelése nem áll közvetlen kapcsolatban a sérelmezett tevékenységekkel. A tényleges kiállításszervezés, annak reklámozása a területet üzemeltető II. rendű alperes működési körébe tartozik, ezért a sérelmezett magatartásokat is csak ő tanúsíthatta. A felperes nem szolgáltatott arra bizonyítékot, hogy az I. rendű alperes a kiállítás szervezésében, a terület hasznosításában közvetlenül is részt vett volna. Erre tekintettel a jogsértés megállapítására irányuló keresetet vele szemben elutasította.

A használat terjedelmét vizsgálva rögzítette, hogy nem volt vitatott a szóösszetételnek a l....hu honlapon, illetve a barlangok bejáratainál elhelyezett táblákon megvalósult használata. A t...com kapcsán megállapította, hogy a regisztráló Sz. L. „manager”, aki ugyanezen titulus feltüntetésével 2012. november 12-én válaszolt a látogatói véleményre. A II. rendű alperes elismerte, hogy a nevezett személy nála dolgozik, de vitatta, hogy önmagában ez a tény felelőssé teszi a társaságot a megjelölt tartalomért. Az elsőfokú bíróság arra az álláspontra helyezkedett, hogy a t...com oldalon megjelent tartalom az alperesi kiállítás népszerűsítését, reklámozását szolgálja, a látogatói kritikákra, megjegyzésekre pedig dolgozója, mint regisztráló személy válaszolt. Következésképpen a regisztrálásra és a honlap tartalmának kialakítására a II. rendű alperes érdekében került sor. Terhére értékelte, hogy a tartalom eltávolításáért a mai napig nem tett

semmit. Mindezek alapján úgy tekintette, hogy a nevezett honlapon közzétett tartalomban feltüntetett „Budavári Labirintus” elnevezés használata a II. rendű alperes magatartásának minősül.

A II. rendű alperes Vt. 15. § (1) bekezdés b) pontjában foglalt védjegyoltalom korlátjára való hivatkozásának kapcsán vizsgálta, hogy a „Budavári Labirintus” szóösszetételt a II. rendű alperes gazdasági tevékenysége körében a kiállításszervezési szolgáltatás nyújtása során, annak elnevezéseként vagy pedig földrajzi eredetre utaló jelzésként használta, utóbbi ugyanis kizárja a védjegybitorlást. Ebben a körben a II. rendű alperes számos iratot csatolt. Ezek egy részében nem földrajzi eredetre utaló jelzésként szerepel a szóösszetétel. A dokumentumok másik része a Budai Vár-barlang egyik szakaszának elnevezéseként utal a „Budavári Labirintus” kifejezésre. Az írásbeli bizonyítékok harmadik csoportja kifejezetten földrajzi elnevezésként említi a budavári szókapcsolatot. A bizonyítékokat összességükben értékelve az elsőfokú bíróság arra a megállapításra jutott, hogy azok csak azt támasztották alá, hogy a védjegyet hol földrajzi elnevezésként, hol a kiállítás megnevezésére használják. Ahhoz azonban, hogy a védjegy földrajzi elnevezésnek minősüljön egységes, általános, következetes ilyen tartalmú használatot kellett volna a II. rendű alperesnek bizonyítania, ami az egymásnak ellentmondó tartalmú iratok miatt nem sikerült. Erre tekintettel a II. rendű alperes megjelöléshasználatát a felperes által megjelölt valamennyi elkövetési magatartás esetében védjegybitorlónak tekintette, a megállapításon túl rendelkezett az abbahagyásról és a további jogsértésről való eltiltásról.

Az ítélettel szemben a felperes és a II. rendű alperes fellebbezett.

A felperes fellebbezésében az ítélet megváltoztatásával azt kérte megállapítani, hogy az I. rendű alperes is megsértette a védjegyoltalmat.

Álláspontja szerint az alperesek kötelezettsége lett volna a közöttük fennálló jogviszonyt bemutatni, de bírósági kötelezés ellenére nem csatoltak jogviszonyuk tartalmát feltáró szerződést. A bizonyítékok igazolják, hogy az I. rendű alperes is védjegybitorlást valósított meg. Hangsúlyozta, hogy az I. rendű alperes védekezése a szóösszetétel földrajzi helyként való használatára irányult, de magát a használatot nem vitatta. Mivel az elsőfokú bíróság álláspontja szerint a „Budavári Labirintus” szóösszetétel nem földrajzi elnevezés, ezért mindkét alperes vonatkozásában megállapító a bitorlás. Amennyiben a bizonyítékok e körben nem lennének teljes körűek, úgy másodlagosan indítványozta az elsőfokú határozat hatályon kívül helyezését.

A II. rendű alperes fellebbezése az elsőfokú ítélet megváltoztatására és a kereset elutasítására irányult.

Változatlanul hivatkozott rá, hogy a Vt. 15. § (1) bekezdés b) pontja alapján a használat megengedett volt. Sérelmezte, hogy az ítélet nem tért ki részleteiben és

érdemben a benyújtott okiratokra, nem fejtette ki mely iratok állnak ellentmondásban egymással, kizárólag a felperesi állításokat fogadta el. Kifogásolta, hogy a földrajzi eredetre való utalás körében az elsőfokú bíróság nem oktatta ki megfelelően a bizonyítási teherről a feleket. Mindezek ellenére a II. rendű alperes többnyire minősített okiratok tucatjaival igazolta, hogy a „Budavári Labirintus” elnevezés következetesen, rendszeresen, mint földrajzi helyre utaló kifejezés, szóösszetétel használatos. A fellebbezésben sorra vette az ilyen alkalmazás alátámasztására becsatolt 29 iratot. Fenntartotta, hogy a szóösszetételre a több évszázados használat során több rétegű jelentés rakódott rá, így meghatározza a Budai Várban, konkrétan a Budai Vár-barlangban található labirintust, mint földrajzi helyet, illetve azon eredetét, jellemzőjét, hogy a várnegyedhez tartozó hely, helyiségcsoport, barlang, azaz jól körülhatárolható és beazonosítható földrajzi-, természeti egység.

Vitatta az elkövetési módokat, kiemelte, hogy az eljárásban elsikkadt, hogy a felperes elismerte, hogy az alperesek a jogsértéssel felhagytak, csak a Sz. L. név t...com oldalon való feltüntetését sérelmezte. Továbbra is kétségesnek találta a honlapokon feltüntetett védjegyek valóságát, illetve azt, hogy azok tényleg fent voltak, vannak a nevezett honlapon, hiszen az illusztrációkat a felperes maga is készíthette. Hangsúlyozta, hogy acom honlapon a II. rendű alperes neve nincs feltüntetve, azon kizárólag Sz. L. „manager” neve szerepel. Noha ilyen nevű munkavállalója van, egyéb beazonosítható adat hiányában kérdéses, hogy ezen név alatt valóban ő vagy a nevével visszaélő más személy regisztrált a honlapra. Azaz nincs megnyugtatóan tisztázva, hogy ki használta a védjegyet, így nem lehet megállapítani, kinek állt ez közvetlen érdekében. Sz. L. nevű tanú ugyanis nem lett meghallgatva, erre a felperes sem tett bizonyítási indítványt. Az elsőfokú bíróság tehát nyilvánvalóan a bizonyítékokkal ellentétes tényállást vett fel, amiből tévesen jutott arra a következtetésre, hogy Sz. L. a II. rendű alperes érdekében regisztrált.

A felperes és a II. rendű alperes fellebbezése nem alapos.

Az elsőfokú bíróság a tényállást kellő mélységben felderítette, abból jogszabálysértés nélkül, okszerűen jutott arra a következtetésre, hogy az I. rendű alperes nem valósított meg védjegybitorlást, azonban a II. rendű alperes a kifogásolt magatartásokkal bitorolta a felperesi védjegyet. Döntésével az indokaira is kiterjedően a másodfokú bíróság egyetértett, csupán a fellebbezésre tekintettel az alábbiakra mutat rá.

A Vt. 12. § (2) bekezdés a) pontja értelmében a kizárólagos használati jog alapján a védjegyjogosult bárkivel szemben felléphet, aki engedélye nélkül gazdasági tevékenység körében használ a védjeggyel azonos megjelölést olyan árukkal, illetve szolgáltatásokkal kapcsolatban, amelyek azonosak a védjegy árujegyzékében szereplőkkel.

A felperes oltalom alatt álló védjegyével azonos az alperesi „Budavári Labirintus” megjelölés, és a nyújtott kiállítás szervezés, illetve egyéb kulturális szolgáltatás

beilleszthető a védett árujegyzékben felsoroltak közé. Az I. rendű alperes azonban ezekben a tevékenységekben tevőlegesen ténylegesen nem vett részt, vagyonkezelői szerepe a területrészt hasznosításában kimerül. Ezzel ellentétes bizonyítékot a felperes nem tárt fel, holott a Pp. 164. § (1) bekezdése alapján ez őt terhelte. A másodfokú tárgyaláson csatolt, a „Budavári Labirintus” újranyitásáról szóló 2011. november 21-ei I.. cikk sem alapítja meg a bitorlását, mert ebben nem védjegyként használja a szókapcsolatot, hanem az esemény megnevezésére. Egyébiránt ez nem minősül új bizonyítéknak, mert a felperes már az elsőfokú eljárásban is ezt hozta fel az I. rendű alperes bitorlásának igazolására. A felhívott bírósági tárgyalási jegyzőkönyvben rögzített nyilatkozat sem alkalmas erre, mivel csak azt adja elő, hogy az egyébként a I....hu oldalon megjelenő tartalom az általa hasznosított barlang honlapja, aminek helyes értelmezése szerint az I. rendű alperes ezen tevékenysége alatt a terület bérbeadására utalt. Mindezeket értékelve a másodfokú bíróság sem találta megállapíthatónak az I. rendű alperes védjegybitorlását.

Egyetértett azzal is, hogy a II. rendű alperes nem mentheti ki magát a Vt. 15. § (1) bekezdés b) pontja alapján a jogsértés alól. Eszerint a védjegyoltalom alapján a védjegyjogosult nem tilthat el mást attól, hogy gazdasági tevékenysége körében - az üzleti tisztesség követelményeivel összhangban - használja az áru vagy a szolgáltatás fajtájára, minőségére, mennyiségére, rendeltetésére, értékére, földrajzi eredetére, előállítási, illetve teljesítési idejére vagy egyéb jellemzőjére vonatkozó jelzést.

Kioktatási kötelezettségének az elsőfokú bíróság eleget tett, mert a 14. sorszámú jegyzőkönyvben felhívta az alpereseket a kifogásolt honlapok tartalmának az igazolására, tehát ellenbizonyításra, a 21. sorszámú jegyzőkönyvben pedig a Pp. 3. § (3) bekezdésére és 164. § (1) bekezdésére utalással tájékoztatást adott miszerint az alpereseket terheli a bizonyítás a védjegyoltalom korlátja, a Vt. 15. § (1) bekezdése körében. Nem vétett eljárási hibát azzal sem, hogy külön-külön nem tért ki a csatolt alperesi dokumentumok tartalmára, amelyek azonban nem ellentétesek egymással, hanem inkább eltérőek abból a szempontból, hogy az okiratok készítői nem azonos értelemben használják a „Budavári Labirintus” megnevezést. Ugyanakkor az tisztán kitűnik belőlük, hogy földrajzi névként, az eredet jelzésére a kifejezés nem rögzült, az egyes hatóságok, bíróságok jellemzően irányítottan használják a megjelölést annak megfelelően, hogy azt az ügyfél, a fél, illetve a kérelmező maga milyen módon fogalmazza meg. A másodfokú bíróság az ideiglenes intézkedésben kifejtett korábbi álláspontját a bizonyítás szintjén is fenntartja. Megállapítható, hogy az 1983-as építési engedélyezési terven a „Budavári Labirintus” kifejezés nem szerepel, de a B. M. hely megjelölés olvasható, valamint jelölve van a rajzon a P. helye és bejárata is. A Dr. W.Zsu.-nak 2001-ben írt csatolt levél is egyértelműen rögzíti, hogy a hasznosító hirdeti ezen a néven az érintett barlangszakaszt. Az „Idegénforgalmi barlangjaink” című kiadvány sem a barlang neveként, hanem a magyar történelem jelentős eseményeit 26 képben bemutató kiállítás, kulturális program megnevezésére használja a „Budavári Labirintus” szókapcsolatot, ami a Budai Vár-barlangban tekinthető meg. A

keresetlevélhez mellékelte 4762 számú barlangkataszteri törzslapon a barlang neve Budai-Vár-barlang és a megjegyzés rovatban olvasható, hogy 1984. szeptember 1-én „Budavári Labirintus” elnevezéssel P. nyílt. A II. rendű alperes tehát nem bizonyította, hogy a „Budavári Labirintus” földrajzi név.

Súlytalan volt a felperesi elismerésre való alperesi hivatkozás, ugyanis attól hogy időközben a bejáratoknál elhelyezett táblákon már nem látható és a l.....hu oldalon nem érhető el a kifogásolt tartalom, a felperes még igényt tarthat rá, hogy a korábban elkövetett védjegybitörzés megállapítását kérje. A t.....com honlapon történt jogsértő megjelölés használat is megállapítható. A II. rendű alperes a fellebbezésben is aggályosnak tekintette a honlap tartalmát, sugalmazta a tartalom felperes általi manipuláltságát, azonban ez a megjegyzés szintjén maradt, mert érdemi védekezésében arra hivatkozott, hogy noha van Sz. L. nevű dolgozója, mégsem köthető hozzá a tartalom. A honlapot a II. rendű cég ügyvezetője, Sz. L. regisztráltatta, ezért nem merül fel kétség, hogy a honlapnak a várbeli labirintushoz kapcsolódó, „Budavári Labirintus” megjelölést feltüntető vagy arra utaló tartalma az azt üzemeltető II. rendű alpereshez köthető.

A kifejtettek alapján a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253. § (2) bekezdése szerint helyes indokaira tekintettel helybenhagyta.

A fellebbezés nem vezetett eredményre, ezért a másodfokú bíróság a Pp. 78. § (1) bekezdése alapján kötelezte a felperest és a II. rendű alperest a perköltség megfizetésére, ami a jogi képviselők munkadíjából áll. Annak összegét a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3. § (3) és bekezdése, illetve 4/A. § (1) bekezdése alkalmazásával, áfával növelten állapította meg.

A hiányzó fellebbezési illeték megfizetésére vonatkozó rendelkezés a 6/1986.(VI.26.) IM rendelet 13. § (2) bekezdésén és 15. §-án alapul.

Budapest, 2014. december 9.

. Lesenyei Terézia s.k.
a tanács elnöke

. Pullai Ágnes s.k.
előadó bíró

. Békefiné dr. Mózsik Tímea s.k.
bíró

A kiadmány hitelül:

